

[Finansministeren.]

viser, at der sker ingen beskatning med særlig indkomst, ingen på de almindelige normale stigninger inden for landbruget, overhovedet ikke efter det forslag, der nu ligger med de ændringsforslag, der er stillet. Derfor er der ingen rimelighed i den holdning, som særlig de radikale har indtaget, og jeg vil også godt sige venstre, selv om jeg her bedre forstår, at man måske kan have vanskeligt ved at gå ind for noget, der dog indeholder en vis skærpelse. Men de radikale har jo altid sagt, at vi skulle skærpe beskatningen af de arbejdsfrie indtægter, så derfor forstår jeg ikke rigtig deres standpunkt, men det skal jeg selvfølgelig ikke blande mig ind i.

Der er ét spørgsmål, der er stillet, som jeg skal svare på, det er det med sikkerheden. Der er jo ikke sagt noget om sikkerheden, og man kan derfor selvfølgelig have lov til at stille et sådant spørgsmål her; det er klart, at i forbindelse med det, der skal udarbejdes om disse ting, må der også komme noget om det. Jeg vil gerne sige helt tydeligt her, at jeg har ikke noget ønske om, at nu skal statens tilgodehavende presses ind foran alle andre tilgodehavender i disse tilfælde, overhovedet ikke. Det tror jeg ikke der bliver noget som helst besvær med at finde en løsning på, så længe jeg er finansminister i hvert fald; jeg ved ikke, om det ville blive sværere, hvis det var hr. Ninn-Hansen, der kom til at være finansminister. Det kan jeg i hvert fald sige, og jeg kan også sige, for det må da med i billedet, at i de særlige brandtilfælde kommer der jo en meget betydelig værdistigning i den pågældende ejendom som følge af den kontant udbetalte skadeserstatning, som jo giver vældige muligheder for belåning osv. Jeg forstår i og for sig slet ikke den tankegang, man giver udtryk for, men jeg skal ikke gå dybere ind på den. Jeg tror ikke, den er noget værd, men jeg skal i hvert fald for mit vedkommende give tilsagn om en rimelig behandling også på det punkt.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft: Efter den beskrivelse, finansministeren her har givet af de muligheder, en brand ville medføre, hvis min ejendom brændte, skulle jeg udtrykke taknemlighed

over for finansministeren, fordi jeg jo så skulle komme i besiddelse af mange penge og få mange muligheder for også i de kommende år at kunne nedsætte min skattepligtige indkomst i form af afskrivninger, men forudsætningen for at kunne benytte dette er jo dog, at man har en indtægt.

Jeg vil derfor til finansministeren sige, at jeg har anmeldt mig som deputation til folketingsudvalget mellem anden og tredje behandling, hvor jeg vil fremlægge mit materiale om, hvordan min ejendom er vurderet til brandforsikring, fremlægge min brandforsikringspolice og fremlægge min sidste kvittering fra brandforsikringen. Heraf vil det fremgå, at jeg samlet betaler 1.217 kr. i brandforsikring om året. $\frac{1}{3}$ af det beløb, der skulle udbetales i brandforsikring, vil hr. Grünbaum have som finansminister, 260.000 kr.; det vil med andre ord sige, at jeg betaler 405 kr. om året for at kunne sikre hr. Grünbaum 260.000 kr. på et eller andet tidspunkt, hvis min gård skulle gå hen og brænde. Jeg håber, at finansministeren, når jeg møder i udvalget, også vil få tilstillet det materiale og de oplysninger, jeg giver, således at det må resultere i, at der sker en ændring af lovforslaget mellem anden og tredje behandling netop på det specielle område. Andet skal jeg ikke udtale mig om her.

Juul-Madsen: Finansministeren udtalte her fra folketingets talerstol, at det ikke var mig, der havde interesseret mig særlig for disse spørgsmål omkring brand. Jeg forstår ikke finansministerens udtalelse, bortset fra at finansministeren jo ikke har deltaget i alle udvalgets møder, selv om jeg indrømmer, at finansministeren har været flittig til at deltage i dem. Derfor må jeg gøre opmærksom på, at de to skriftlige spørgsmål, der er stillet vedrørende brand, har jeg stillet, og den mundtlige diskussion, der er ført i udvalget, har jeg startet, og jeg må også gøre opmærksom på, at det var efter besvarelsen af mit sidst stillede spørgsmål — det varede længe, før den kom, det varede næsten 3 uger at få svar på det spørgsmål, jeg stillede vedrørende ejendommen, som vi nu bruger som eksempel — at finansministeren bebudede et ændringsforslag. I øvrigt gav finansministeren i udvalgsrådet faktisk løfte om, at han ville foreslå branderstat-